

величин, недотримання яких призводить до формування негативних тенденцій у сфері фінансової безпеки. Цьому підходу притаманні як позитивні якості, так і негативні. Негативною стороною цього підходу є його залежність від визначення порогових значень, які залежать від стану зовнішнього середовища, на яке підприємство майже не може вплинути, а тільки здатне пристосовуватись до його умов. Крім того ці порогові значення, в більшості випадків, потрібно визначати для кожного підприємства окремо [2].

Варто зазначити, що окремої уваги потребує аналіз фінансових ризиків, які притаманні діяльності підприємства та оцінка ймовірності настання банкрутства для нього. Саме цей аналіз дозволить більш комплексно оцінити дане підприємство і визначити на скільки ефективно проводиться фінансова політика, метою якої є захист діяльності підприємства від зовнішніх та внутрішніх загроз.

Саме тоді, коли буде проведена настільки комплексна оцінка фінансової діяльності підприємства, можна буде зробити висновки, на скільки високий чи низький рівень фінансової безпеки на аналізованому суб'єкті господарювання. На основі висновків для даного підприємства буде рекомендована система інструментів та методів для поліпшення стану фінансової безпеки.

Необхідність проведення оцінки фінансової безпеки полягає у підвищенні ефективності діяльності підприємства, що стане основою його подальшого існування і підвищить його конкурентоздатність не тільки на ринку України, а й на зовнішніх ринках.

Література:

1. Біломістна І.І. Особливості формування теоретичних підходів до визначення фінансової безпеки підприємства як економічної категорії [Електронний ресурс] / І. І. Біломістна, О. В. Олійник // Економічні науки. Серія: Облік і фінанси. – 2013. – Вип. 10(1). – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecnof_2013_10\(1\)__6](http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecnof_2013_10(1)__6) (дата звернення: 15.11.2016). – Заголовок з екрана.

2. Картузов Є.П. Методи оцінювання рівня фінансової безпеки підприємства / Є.П. Картузов // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 10. – С. 115-123.

СУБ'ЄКТИ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ. РЕЄСТРАЦІЯ ТА ЛЦЕНЗУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ

Денчук Д.О.

*Науковий керівник: Перунова О.М., к.ю.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Фінансові установи в Україні діють відповідно до Закону про фінансові послуги з урахуванням норм чинних нормативно-правових актів, які встановлюють особливості правового статусу та правовий режим діяльності окремих видів фінансових установ, зокрема, законів України «Про банки та банківську діяльність»; «Про страхову діяльність»; «Про кредитні спілки»;

«Про недержавне пенсійне забезпечення»; «Про довірчі товариства». Положення про надання послуг з фінансового лізингу юридичними особами – суб'єктами господарювання, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами, затвердженого розпорядженням Державної комісії, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг України від 22.01.2004 р. № 21, інших нормативно-правових актів з питань регулювання РФП.

Довірчим товариством є товариство з додатковою відповідальністю, яке здійснює представницьку діяльність відповідно до договору, укладеного з довірцями майна щодо реалізації їх прав власників. Довірцем майна може виступати юридична особа або громадянин, які передають довірчому товариству повноваження власника належного майна (коштів, цінних паперів та документів, які засвідчують право власності довірцеля) відповідно до умов укладеного між ним и договору. Установчим договором може бути передбачена передача повноважень довірчій особі іншому учаснику, а також іншій особі за довіреністю на строк, що не перевищує одного року. Якщо учасником довірчого товариства виступає юридична особа, то довірчі операції від її імені здійснює представник, уповноважений цією юридичною особою. Усі операції. Що проводяться за рахунок коштів, переданих довірцем майна, виконуються після підписання платіжних документів всіма довіреними особами довірчого товариства і ведуться окремо.

Кредитною спілкою є неприбуткова організація, заснована фізичними особам, професійними спілками, їх об'єднаннями на кооперативних засадах з метою задоволення потреб за рахунок об'єднаних грошових внесків членів кредитної спілки. Кредитна спілка є фінансовою установою, виключним видом діяльності якої є надання фінансових послуг, передбачених Законом України «Про кредитні спілки», та несе відповідальність за своїми зобов'язаннями у межах вартості майна, яке належить їй на праві власності. Членами кредитної спілки можуть бути громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають на території України. Численність засновників (членів) кредитної спілки не може бути менше ніж 50 осіб.

До установ накопичуваного пенсійного забезпечення належать: 1) недержавні пенсійні фонди як юридичні особи, які мають статус неприбуткових організацій; 2) страхові організації, що здійснюють накопичувальне пенсійне забезпечення шляхом укладення договорів страхування довічної пенсії, страхування ризику настання інвалідності або смерті учасника фонду відповідного до законодавства про страхування; 3) банківські установи, що здійснюють накопичувальне пенсійне забезпечення шляхом укладення договорів про відкриття пенсійних депозитних рахунків для накопичення пенсійних заощаджень відповідно до законодавства про банківську діяльність.

Ломбардом є фінансова установа, виключним видом діяльності якої є надання на власний ризик фінансових кредитів фізичним особам за рахунок власних або залучених коштів, під заставу майна на визначений строк і під процент та надання супутніх послуг ломбарду.

Чинним законодавством передбачено можливість надання окремих фінансових послуг юридичними особами, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами. Так, юридична особа має право надавати послуги фінансового лізингу, якщо в предметі діяльності, визначеному установчими документами, передбачене здійснення діяльності з надання послуг фінансового лізингу.

Література:

1. Масляєва К.В. Господарсько-правове забезпечення функціонування ринку фінансових послуг України. – Х.: Видавець ФОП Вапнярчук Н.М., 2007. – 440 с.
2. Господарське право: підручник / Д.В. Задихайло, В.М. Пашклів, Р.П. Бойчук та ін.; – Харків: Право, 2012. – 696 с.

О СВОЙСТВАХ МОДЕЛИ РАЗРАБОТКИ ПАРАДИГМ

Довгий В.В.

*Научный руководитель: Бабайлов В.К., к.э.н., доцент
Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет*

Впервые модель разработки парадигм экономики была создана на кафедре экономики ХНАДУ в 2015 году [1].

Как отмечается в современных публикациях парадигма экономики – это модель связи стоимости и затрат. Изменение парадигмы экономики всегда отражало кардинальные сдвиги в структуре затрат [2].

Идея модели возникла из решения актуальных проблем, связанных с необходимостью смены парадигм и повышения эффективности процесса их разработки. Конкретная практика разработки парадигм экономики и высшего образования показала, что в них существует много общих, повторяющихся элементов, определяющих общие свойства модели разработки парадигм.

Целью настоящего доклада явилось характеристика важнейших свойств модели разработки парадигм (МРП).

Для достижения цели использовалась модель разработки парадигм экономики, представленная в табл. 1. Она описана в публикации [3].

Из табл. 1 легко видеть важнейшие свойства МРП:

- ✓ Повторяемость на всех уровнях трёх элементов (Объекта, Проблемы и Зависимости проблемы) свидетельствует об их Периодичности.
- ✓ Системность (все элементы модели находятся в тесной связи с чётко выраженной конечной целью – разработкой парадигмы).
- ✓ Последовательность организации всех элементов модели.
- ✓ Универсальность модели.
- ✓ Обобщённо МРП можно трактовать и как Периодическую систему (таблицу) методик фундаментального исследования.